ञ्चादः पर्शसा। ड कत्यते गुर्विनं गुर्वी। इति दुर्गादासः !

क्षक, त् क ग्रीथिल्ये। द्रात कानकस्पड्रमः । (चुरां-परं-खनं-सेट्।) कत्रयति कत्रापयति। इति

कात्सवरं, सी, (कद वैकल्ये + स । कात्मः विक्रजता तया त्रियते थ्रिर रवान्तः करग्रस्थानं स्कन्धस्य प्रिरो-उन्तविक्तियात् तथात्वम्। कत्स + छ + छप्।) खान्धः। इति ग्रब्दचन्द्रिका॥

अय, तू क वाकाप्रबन्धे। इति कविकल्पद्रमः॥ (चुरां-षर-सकं-लेट्।) क्ययति। इति दुर्गादासः॥ ("इना ते कथयिष्यामि सेति इसं प्रातनम्"। इति भागवतम् ॥)

कार्य वा, द यम्। किं प्रकारम्। इति व्याकरयाम्॥ (बचा, मनः प्र।२।

"क्षयं ाखः प्रभवति वेदशास्त्रविदां प्रभी" ! ॥) कथकः, त्रि, (कथयति यः। कथ 4 कत्तेरि खन्ल्।) वला । कथोपजीवी । नाटकदर्शनकर्ता । तत्य-र्थायः। एकनटः २ कथापागः ३। इति शब्द-रलावली ॥ (यथा महाभारते १ । २१५ । ३ । "कथकासापरे राजन् श्रमणास वंगीकसः" । ग्रज्ञकर्दविश्रेषः। (यथा, अनुमानचिन्तामिशः। "वाद्यक्तसाध्यनियमच्यतोऽपि कथकेरपाधि-बद्घायः"॥)

क्या चिकाः, त्रि, (क्यं क्यमिति प्रकृतिनास्यस्य इति । कथंकथं + बाज्यकात् उन् ततस्तिनोयः।) प्रदा। प्रश्नक्ती। इति जिकाखधेषभूरिपयोगौ॥ क्षच्यक्चिकता, स्त्री, (क्षचक्कचिक + भावे तन्।)

एक्श । प्रश्नः । इति हेमचन्द्रः ॥ कथनं, ज्ञी. (कथाते इति। कथतः वाकाप्रवन्धे। आवे + ल्यटं ।) कथा । इति इलायधः ॥ कहन

इति भाषा। (यथा पञ्चतक १। १३। "भियात्रमकर्यनं कूटतुलामानम्"॥)

क्यम्, व्य, (कस्मिन् प्रकारे इति प्रकारार्थे+ "किससिति"।पू।३।२५। यमुः कादेशसा) इषेः। गर्चाः प्रकारार्थः । सम्भूमः । प्रश्नः । सम्भावगा । इति केदिनी॥ (यथा भाकुन्ते १ अहे

"क्यमिदानीमात्मानं निवेदयामि कर्यं वा श्वातमापद्दारं करोमि"॥)

बाधा, स्त्री, (क्रथ + "चितिपूजिकथिकु स्विचर्चि-खेति"।३।३।१०५। अड्।टाप्च।) प्रबन्धकल्पना । इत्यसरः । १ । ६ । ६ । प्रबन्धेन जल्पना खरण प्रवन्धस्य खिमधेयस्य जल्पना खयं रचना इति सारसन्दरी॥ "प्रवन्धस्य कल्पना रचना वक्रतास्तीनसत्वा"। इति भरतः ॥ "प्रवन्धकाल्पनां स्तोकसत्थां प्राच्चाः कथां विदुः। प्रस्पराश्रयाया स्यात्सा मतास्थायिका क्वचित्"॥ इति का नाइनाचार्यः ॥ ("नैयायिकमने इ गानावत्तुकपृब्बेपचिसिडान्तवान् वाक्यसन्दर्भः"। यया, मनः । ३ । २३१ ।

"यद्यदीचेत विप्रेश्वस्तत्तह्दादमत्सरः। ब्रह्मोदास राधाः कुर्यात्मितसामेतदीश्वतम्"। वदन

वार्त्ती। वाक्यम्। यथा, रघः। ८। ४३। "खिभतप्तमयोऽपि माईवं भजते कीव कथा प्रशिष्य"॥

विवरंशम्। यथा, रामायशे। १। ८। ६। "सनत्वमारो भगवान् पुरा कथितवान् कथाम्। भविष्यं विदुषां मध्ये तव एलसमुद्भवम्"॥)

कथाप्रसङ्गः, त्रि, (कथायां प्रसङ्गो यस्य।) ज-ल्याकः। इति प्रव्दरहावली ("तेन सह नाना-कथात्मस्त्रेगावस्थितः" ॥ इति द्वितोपदेशः॥) वातुनः। विषवेदाः। इति मेदिनी। (किराता-र्ज्जाये।१।२४। "क्याप्रसङ्गेन जनैबदाह्यता-दनुस्रुताऽखखलसूनुविक्रमः"॥ वार्ता। गोछी-वचनम्। उत्तच्च कथासरित्मागरे २२।१८१। "सियः कथाप्रसङ्गेन विवादं किल चक्रतुः" ॥)

कथापाताः, त्रि,(कथया प्रातिति जीवति कथां आव-यित्वेव जीवनोपायं करोतीत्वर्थः । प्र+ अग + खच। यदा कथायां प्रात्माः जीवनोपांयाः यस्य।) कायकः। स तु नाटकवताः। इति प्रव्दरतावली !

कथितः, त्रि, (कथाते दसौ । कथ + कर्माण + ताः ।) उताः। (यथा, श्रीभागवतम् । १०।१।१। "कचितो वंग्रविस्तारो भवता सोमसूय्ययोः"॥ क्य + भावे ताः। कथनम्। यथा रघः। ११।१०।

"पूज्वर तः चितः प्राविदः सानुजः पिटलखस्य राघवः"॥)

कद, इ रोदन । खाइने । वैज्ञारो । इति नाविकस्य-द्रमः॥ (आं-परं-सकं खनं च-सेट्-इदित्।) इ

कर्माण कन्छते। इति दुर्गीदासः॥ कद, घम छ वैज्ञाचे। विक्वजीभावे। इति कविकल्प-हुमः । (स्वादिं-चातां-चर्न-सेट्-घटादि।) व कदा । म कदयति । छ कदते । इति दुर्गीदासः॥

कदः, गुं. (कं जलं ददाति। क + दा + का।) मेघः। इति शब्दरतावली॥

कदकः, पुं, (कदः मेघ इव कायति प्रकाशते उपरि-भागे,। कंद् + के + के ।) वितानम्। इति हेम-चन्द्रः ॥ चाँदीया इति भाषा ॥

नदचरं, सी, (कृत्सितं चचरं। नोः नदादेशः।) कुत्सितवर्याः ॥

कदध्वा, [न्] पं, (कुत्सितोऽध्वा। कुगतीति समासः। कोः कत् तत्पुरुषेचेति कदादेशः।) निन्दितपथः। तत्पर्धायः। यध्वः २ दुरध्वः ३ विषयः १ काषयः ५ । इत्यमरः २ १ । १६॥

कदनं, स्ती, (कदयति दुःखं वैस्तर्यं वा प्राप्नोत्यनेन कधते दुःखं आध्यते इनेन वा। कद + सिच् + कर सो ख्यट्। घटादिलात् न रुद्धिः। कदाते इति भावे ख्यट्। कद्यते खाइन्यते विक्वलीक्रियते निइन्यते वा यत्र। अधिकर्णे णिच् स्टुर् यदा कराते क्षियते यत्र ।) पापम् । (यथा, भागवते ७।८।१६। "चलोऽसाइं सपगवत्सव ! दुःसहोय-

संसास्चनकदनात् यसतां प्रकीतः" ॥) मर्दः। (यथा, रामायसे। ६। २८। २०। ''क्रोधिन कदनं चक्रो वानरायां युयुत्सताम्'।) युद्धम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते । ७।२।१३। कदम्ब

"इति ते भर्टनिर्देशमादार शिर्साहताः। तथा प्रजानां कदनं विदधः कदनप्रियाः"॥) मार्गम्। इति भूरिप्रयोगः जटाधरः ॥

कदमं सी, (कुतिसतं खनं। कोः कदादेश्य।) कुतिस-ताझम्। इति व्याकरणम्॥ (यथा, भागवते । पू । ह । ए। "मिछं कदन्नं वा च्यभ्यव इरित परं नेन्द्रियप्रीतिनिमित्तम्"॥ "इविर्विना इरियाति विना पीठेन माधवः। कद्रीः पुरहरीका चः प्रचारेग धनञ्जयः "। इत्यद्भटः॥) नदम्बं, स्त्री, ("सन्दिकड़िकटिभ्योऽम्बच्"। उगां।

8। प्र। इति कद्+चम् ।) निक्रमम्। समूचः। इति मेदिनी॥

करम्बः, पं, (कदाते दर्शनात् विरहिणों चित्तवैक्षार्थं जायते (नेन। कर् + कर्णे व्यम्बच्।) टक्त विशेषः। भदम् इति भाषा। तत्पर्यायः। नीपः २ प्रियकः ३ इलिप्रियः ४। इत्यमरः ।२। १। ८१ ॥ कादम्बः ५ । इति तट्टीका ॥ षट्पदेष्टः ६ प्राच्येखः ७ इरि-प्रियः 🗀 इति रह्माला॥ रत्तपुष्पः ६ सुर्भिः १० जनगाप्रियः ११ कादम्बर्यः १२ सीध्युष्यः १३ महालाः १४ कर्णप्रकः १५। अस्य गुगाः। तिक्तालम्। कटुलम्। कषायलम्। वातपित्त-कपार्तिनागित्वम्। शीतलत्वम्। श्रुकवर्द्धनत्वस् । इति राजनिर्घसटः । (यथा भावप्रकाशे । "कदम्बी सध्रः भीतो कषायो लवसो गुनः। सरी विख्यासद्याः नपस्तन्यानिनप्रदः"॥ तथा च सुश्रतः।

"गरदोष इरंगीपं प्राचीनामलकं तथा"॥) धाय नीय इंजि प्रयो धाराकर म्बवाचिनाविष कदम्बंसाम्यात् पठितौ । गथा साञ्जः॥ "नीपो महाकदम्बः स्याद्धाराकदम्ब इत्सपि। दितीयो उल्पप्रसर्ख रत्तपुष्पः नदम्बकः" ॥ इत्यस्य भेदः। तथा रत्नेऽपि। चारिदस्त रजो ननः। यथामरटीकायां भरतः॥ "धनीकदम्बका धारा कदम्बः षट्पदप्रियः ॥ वत्तपुत्राः केण्राष्ट्राः पावधेयाः वदम्बकः। नीयो महाकदम्बोऽपि तथा बज्जभनो सतः"॥ (यथा, -साच्चिदपंश्यम्। "यः कौमारच्रः स एव हि वरसा। एव चैत्रदापाले घोन्भीति-तम् बतीसरभयः प्रौढ़ाः कदम्बानिलाः" ॥ कविभिक्त पायशो वर्षाकाले एव अस्य वरानं क्रियते। माघे रैवतकपर्व्यतवर्णने द्रख्यम्॥॥) सर्वपः। इति मेदिनी ॥ देवताड्काळ्याम्। इति

(कं प्रजापत्यधिष्ठात्वं बै।प्रश्चेन्त्रियं दमयति इति व्यत्यचा जितेन्द्रियतत्त्वज्ञानी । कदं कदनं विनाम् वाति गच्छति प्रलये इति भ्रोबः। इति खत्मच्या जगत्। यथा,--

"स एव सौस्य नियं राजते मूले विश्व नदम्बस्य परमो वे पुरुष खातमा'' ॥ इति अती ॥)

कदम्बकं, जी, (कदम्ब + संद्यायां कन्।) समूइः। इत्यमर्ग २।५। ४०॥ (यथा, ग्राकुन्तले २ अक्षे। "ग्राइन्तां महिषा निपानमित्तं प्रदेश-

XIL